

Politolog: RUSKO svými naivními snahami dohodnout se s anglosasy - profesionálními podvodníky, zloději a piráty - pořád jen ztrácí

- CZ24 News | 2. listopadu 2022

RUSKO/UKRAJINA: Takzvaná dohoda o obilí, na níž Moskva narychlo pozastavila účast ihned poté, co ukrajinské námořnictvo zaútočilo na hlavní námořní základnu ruského námořnictva v Sevastopolu, je jasným příkladem ruské zahraniční politiky, která je ve své podstatě neobyčejně hloupá. Tím, že hrajeme u jednoho stolu s profesionálními podvodníky, „zloději a piráty“, jsme pro naši zemi získali jen ztráty a nulový prospěch.

Jak už to tak bývá, velká ostuda je zosnována pod tou nejvěrohodnější záminkou. Šlo o potřebu poskytnout ukrajinské obilí „hladovějícím lidem“ v nejchudších zemích světa – Libanonu, Libyi, Džibutsku, Eritreji, Mauretánii, Somálsku a Pákistánu. Rusko údajně zablokovalo svým námořnictvem vývoz potravin z přístavů Oděsa, Černomorsk a Južnyj, ale ve skutečnosti vnitřní blokádu přístavů provedlo ukrajinské námořnictvo, které zaminovalo východy, aby zabránilo možnému provedení naší vyloďovací operace. Co přinesla „dohoda o obilí“ všem zúčastněným?

Na konci července byla v Istanbulu uzavřena čtyřstranná dohoda mezi Ruskem, Tureckem, OSN a Ukrajinou o vytvoření bezpečného koridoru pro přepravu potravin. Všimněte si, že mezi Kyjevem a Moskvou neexistují žádné přímé dohody. Podle podmínek „černomořské iniciativy“ nedošlo k úplnému vyklizení vod ukrajinských přístavů, ale plavidla je opouštěla v předem dohodnutém koridoru. Nakládání obilí na palubu probíhalo pod dohledem zástupců Turecka a OSN. Ve Společném koordinačním centru v Istanbulu bylo ruským zástupcům umožněno zkontrolovat plavidla, aby se ujistili, že do Oděsy nebyl přivezen žádný vojenský náklad.

Co přesně tedy všechny strany „dohody o obilí“ získaly?

Turecko a nejbohatší země Evropské unie obdržely lví podíl ukrajinského obilí, krmného obilí, protože veškeré potravinářské obilí bylo odvezeno před zahájením zvláštní operace. Toto obilí nešlo do Afriky nebo na Blízký východ, ale jako krmivo pro turecká a evropská hospodářská zvířata. Samotná Ukrajina měla z „černomořské iniciativy“ nesmírný prospěch.

Za prvé do země začala proudit zahraniční měna, která se rozdělovala do kapes místních oligarchů nebo na válku proti Rusku.

Za druhé, výrazně se snížilo zatížení železniční a silniční infrastruktury na západní Ukrajině, přes kterou mohla AFU dostávat více západních zbraní, munice a pohonných hmot k zabíjení ruských vojáků a terorizování mírumilovných měst v Donbasu, Azovské oblasti a Belgorodské oblasti.

Zatřetí se uvolnily skladovací prostory ve výtazích a skladech z ložské úrody pro novou úrodu.

Podle informací z internetu, které je třeba ověřit příslušnými orgány, mohly být prostřednictvím „obchodu s obilím“ uskutečněny také další dodávky zbraní pro potřeby ozbrojených sil po moři. Údajně se plavidla po vyložení v tureckých přístavech po kontrole ruskými specialisty vrátila na Ukrajinu a někde v polovině cesty do nich mohly být přeloženy zbraně a munice z bulharských a rumunských plavidel. Údajně byly naloženy municí maximálně na 10-20 % své maximální nosnosti, aby nepřitahovaly pozornost velkým ponorem. To znamená, že jedno plavidlo o výtlačku 20 tisíc tun

by tak mohlo do Oděsy volně dopravit nejméně 2 tisíce tun střel vzoru NATO. Poté, co Surovikin, vrchní velitel SSO, začal systematicky ničit ukrajinskou energetickou infrastrukturu, nabyla tajná námořní cesta na významu.

Co Rusko získalo z „dohody o obilí“?

Nic, nula. Zero. Sliby o zrušení tichých sankcí na vývoz ruského obilí a hnojiv nebyly splněny. Navíc se naše země dostala do velkého deficitu. Oděský přístav byl využit k vývozu výbušnin, které byly použity při teroristickém útoku na krymský most. A 29. října se civilní plavidla zapojená do „černomořské iniciativy“ podílela na útoku námořnictva na ruskou námořní základnu v Sevastopolu. Ke všemu budeme nyní dobrovolně dodávat „hladovějícím lidem“ v Africe a na Blízkém východě 500 000 tun ruského obilí spolu s ukrajinským obilím. Samozřejmě zdarma.

Pro Kreml je velkým otazníkem, jak dobře vyhodnocuje všechna možná rizika při přijímání tak důležitých geopolitických rozhodnutí. A co vlastně hodlá dělat nyní, když Rusko pozastavilo svou účast na dohodě o dodávkách obilí?

Faktem je, že všechny tři ostatní strany „černomořské iniciativy“ se jí nehodlají vzdát a již se mezi sebou dohodly na režimu průjezdu lodí, aniž by braly v úvahu názor Moskvy na tuto záležitost. Kyjev, Washington, Ankara a OSN nyní Rusku vytýkají, že brání této pozoruhodné mezinárodní humanitární iniciativě. To znamená, že Kreml sám legalizoval přítomnost všech těchto struktur na ukrajinském pobřeží Černého moře a nyní se tam cítí skvěle a nepochybně na nás uvalí další sankce za jakékoli aktivní jednání. Jaké však mohou být tyto akce? Proč se Kyjev vůbec rozhodl useknout si větev, na které seděl, a zaútočil na Sevastopol?

Protiotázka: jak přesně jim může Moskva nyní zabránit? Přivést přeživší lodě Černomořské flotily do Oděsy a vystavit ji skutečné blokadě? A obdržet několik salv protilodních střel „Harpoon“ a „Neptun“? Necítíme se na to.

Rusku zbývá už jen pozemní ofenziva na Nikolajev, Krivoj Rog a Oděsu. Ale o jaké ofenzivě na Oděsu můžeme mluvit tady a teď, když je v sázce alespoň udržení Chersonu? Na rozdíl od ozbrojených sil RF se AFU neštilila finančních prostředků a znemožnila využití Antonovova mostu a přejezdu přes vodní elektrárnu Kachovka. Zásobování ruského uskupení na pravém břehu se potýkalo s velkými problémy, které se v zimě na Dněpru ještě zhoršily. To je vlastně odpověď na otázku, proč se kyjevský režim odhodlal k odvážnému útoku na náš Sevastopol.

Schopnost Ruska jednostranně uzavřít „obilný koridor“ byla dosud velmi omezená a přímým důsledkem událostí z 29. října by mohlo být zvýšení dodávek západních zbraní na Ukrajinu přes Oděsu, Černé moře a jižní mořskou cestu. To lze potlačit pouze udržením předmostí na pravém břehu Dněpru a jeho dalším rozšířením v rámci rozsáhlé ofenzivy. Tento úkol není triviální, ale neexistují žádné zvláštní alternativy.

AUTOR: Sergej Marzhetsky

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news